

РЕШЕНИЕ

№ 164

гр. Тетевен, 27.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЕТЕВЕН, I - СЪСТАВ ГРАЖДАНСКИ, в
публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Ани Б. Георгиева

при участието на секретаря В. Й. Монова
като разглежда докладваното от Ани Б. Георгиева Гражданско дело №
20224330100002 по описа за 2022 година

Постъпила е искова молба от В. Т. И. от гр. Я. ,чрез адв. Д. В. М. против "к" ЕАД,
ЕИК: xxxxxxxxxxxx, съсседалище и адрес на управление: гр. СХ (сграда А), xxxxxxxxxxxx
представявано от С. Р. Я. и против: "А" ЕООД, ЕИК: xxxxxxxxxxxx, гр. София, гр. СХ
(сграда А), ет. 4, xxxxxxxxxxxx, представявано от И. М. Ш..

В исковата молба се твърди ,че ищцата е сключила договор за потребителски
кредит № xxxxxxxxxxxx / 21.12.2020г. с "К" ЕАД, съгласно който трябва да върне сумата по
кредита в общ размер на 5 056.56 лева, при получена сума от 4000.00 лева, при ГПР 26.33%,
ГЛП 23.60 %, срок на кредита от 24 месеца и месечна погасителна вноса от 210.69 лева.Въз
основа на чл.4 ал.1 от договор за потребителски кредит № xxxxxxxxxxxx / 21.12.2020г.Също
така ищцата сключва с "А" ЕООД договор за предоставяне на поръчителство с цел
обезпечаване на вече сключения Договор за потребителски кредит. По сключения Договор
за предоставяне на поръчителство ищцата следвало да заплати сумата от 4 176.00 лева,
разпределена на 24 месечни вноски, включени и начислени към всяка една вноса по
договор за потребителски кредит № xxxxxxxxxxxx / 21.12.2020г. видно от обединения
погасителен план.

Счита че договор за потребителски кредит № xxxxxxxxxxxx / 21.12.2020г. сключен с
"К" ЕАД е нищожен на основание чл.26, ал. 1 ЗЗД, във вр. чл. 22 и чл.11, ал. 1, т. 10 и чл.19
ал.4 от ЗПК, а при условията на евентуалност, че клаузата на чл.4 ал1 от договор за
потребителски кредит № xxxxxxxxxxxx / 21.12.2020г. сключен с "К" ЕАД и Договор за
предоставяне на поръчителство сключен с "А" ЕООД , са нищожни на основание чл.26 ал.1
пр.3 от ЗЗД, и при неспазване на нормите на чл. 143, ал. 1 и чл.146 ал.1 от ЗЗП, като излага
съображения в тази насока , а именно противоречие на закона и неспазване на изискването
за посочване на правилен размер на ГПР- на основание чл.26, ал. 1 пр.1 от ЗЗД, във вр. чл.
22 и чл.11, ал. 1, т. 10 от ЗПК , поради заобикаляне на закона и нарушаване на максималния
размер на ГПР- на основание чл.26, ал. 1 пр.2 от ЗЗД, във вр. чл. 22 и чл.19 ал.4 от ЗПК
както и че , че едноличен собственик на капитала на "А" ЕООД е "к" АД. Основен предмет
на дейност на ответника "А" ЕООД са гаранционни сделки, каквато е процесната. Твърди се
,че със сключване на договора за поръчителство се цели да се заобиколи разпоредбата на
чл.19, ал.4 ГПК, като в договора за поръчителство се уговоря възнаграждение, което в

последствие ще бъде разпределено като печалба на "к" АД, също така с договора за поръчителство не се целяло реално обезпечаване на договора за кредит; сключен с "к" АД, доколкото плащайки задължението на потребителя в полза на "к" АД кредиторът плаща вземането си сам на себе си.

Моли съдът да приеме , че договор за потребителски кредит № xxxxxxxxxxxx / 21.12.2020г. сключен с "К" ЕАД е нищожен на основание чл.26, ал. 1 ЗЗД, във вр. чл. 22 и чл.11, ал. 1, т. 10 и чл.19 ал.4 от ЗПК, а при условията на евентуалност, че клаузата на чл.4 ал.1 от договор за потребителски кредит № xxxxxxxxxxxx / 21.12.2020г. и Договор за предоставяне на поръчителство сключен с "А" ЕООД, са нищожни на основание чл.26 ал.1 пр.3 от ЗЗД, и при неспазване на нормите на чл. 143, ал.1 и чл.146 ал.1 от ЗЗП

В законово установеният срок е постъпил писмен отговор от ответника "К" ЕАД, който се твърди ,че не оспорват сключването на Договор за потребителски кредит № xxxxxxxxxxxx г. (Договорът за потребителски кредит) между ищцата, като кредитополучател и „к" ЕАД (к), като кредитодател, за сумата от 4 000,00 лв., при лихвен процент по кредита в размер (ГЛП) на 23,60 % и годишен процент на разходите (ГПР) в размер на 26,33 %. Съгласно приложения към настоящия отговор Договор за потребителски кредит, ищецът се е задължил да върне сумата по кредита на 24 месечни вноски от 210,69 лв. Не оспорва и обстоятелството, че ищецът е усвоил сумата от 4000,00 лева.От горното било видно, че по договора за кредит ищцата се е задължила да извърши плащания на „к" ЕАД в общ размер на 5056,56 лева за предоставен й кредит в размер на 4000,00 лева.

Оспорват наведените от ищцата доводи за нищожност на Договор № xxxxxxxxxxxx година ,че не са спазени изискванията на чл. 11, ал. 1, т. 10 от Закона за потребителския кредит. Не споделят и изложените в тази връзка доводи, че сключването на договор за предоставяне на поръчителство е било изискване за сключване договора за кредит и че в тази връзка клаузите му трябва да бъдат включени в ГПР и излагат съображения в тази насока .

Твърди се ,че сключеният от ищцата договор за предоставяне на поръчителство е съвсем отделен договор, сключен от нея с дружеството „А" ЕООД и при параметри, уговорени от ищцата и дружеството „А" ЕООД. По силата на този договор срещу парична престация дружеството „А" ЕООД се е съгласило да сключи договор с „к" ЕАД и да стане солидарен длъжник заедно с ищцата за изпълнението на всички нейни задължения спрямо „к" ЕАД, както и за всички последици от евентуално нейно неизпълнение. Не споделят и наведените в исковата молба доводи за нарушаване на изискванията на чл. 11, ал. 1, т. 9 ЗПК - кредиторът да включи в договорното съдържание условията за прилагане на лихвения процент. Не споделят и твърдението на ищцата, че т. 12, раздел III от Общите условия за предоставяне на кредити и съответно сключването на договор за предоставяне на поръчителство има за цел да обезпечи вредите от фактическа неплатежоспособност на ищеца Признават ,че ищецът бил извършил едно единствено плащане в размер на 100,00 лева на 11.06.2021 г. за погасяване на задълженията си по процесния Договор за потребителски кредит № xxxxxxxxxxxx година. Твърдят ,че до настоящия момент са падежирали 12 вноски съобразно погасителния план, посочен в Приложение № 1 към Договора за потребителски кредит. Непогасените задължения към 04.02.2022 г. били в размер на 1767,32 лева главница за периода от 10.02.2020 г. до 10.01.2022 г., 760,96 лева договорна лихва за периода от 10.02.2020 г. до 10.01.2022 г. и 126,76 лева обезщетение за забава (наказателна лихва за забава) в размер на законната лихва за периода от 11.02.2021 г. до 04.02.2022 г. Обезщетението за забава се дължи на основание чл. 2, раздел X „Забава. Предсрочна изискуемост" от ОУ към Договор за потребителски кредит № xxxxxxxxxxxx година.

С отговора на иска отправя изрично волеизявление, с което обявяват вземанията по Договор за потребителски кредит № xxxxxxxxxxxx г. за предсрочно изискуеми поради непогасяването на 6 (шест) или повече погасителни вноски съгласно чл. 3.1, раздел X „Забава. Предсрочна изискуемост" от ОУ към договора. Съгласно чл. 5, раздел X „Забава. Предсрочна изискуемост" от ОУ към .

Молят съда да остави без уважение предявените от ищцата главен иск за прогласяване на нищожността на Договор за потребителски кредит № xxxxxxxxxxxx година, както и предявения в условията на евентуалност иск за прогласяване на нищожност на Договор за потребителски кредит № xxxxxxxxxxxx година и Договор за предоставяне на поръчителство от 21.12.2020 година. Претендира разноски .

В законово установеният срок е постъпил отговор от ответника „А“ ЕООД, в който се твърди ,че оспорват предявените от ищцата искове за прогласяване на нищожността на Договор за потребителски кредит № xxxxxxxxxxxx година. Не оспорва сключването на Договор за потребителски кредит № xxxxxxxxxxxx г. между ищеца, като кредитополучател, и к ЕАД, като кредитодател, за сумата от 4000,00 лв., при лихвен процент по кредита в размер (ГЛП) на 23,60 % и годишен процент на разходите (ГПР) в размер на 26,33 %. Твърдят ,че съгласно Договора за потребителски кредит, ищецът се е задължил да върне сумата по кредита на 24 месечни вноски от 210,69 лв.Твърди ,че ищецът е имал възможност да избере необезпечен кредит или да предостави банкова гаранция. За него не е било задължително да избере сключването на договор с дружество — гарант, което изрично е посочено в Общите условия към договора за потребителски кредит. Ищецът сам е манифестирал воля към сключване на договор с дружеството посредством попълване на полето за гарантиране на договора за кредит, отключване на изпратените й по e-mail документи чрез въвеждане на ЕГН в полето за парола и в последствие — чрез въвеждане на предоставения му код за подпис. Оспорва предявения от ищцата иск за прогласяване на нищожност на Договор за потребителски кредит № xxxxxxxxxxxx година. Оспорва твърдението на ищеца за нищожност на договора за поръчителство. Моли съдът да отхвърли иска на ищцовата страна като неоснователен и недоказан и претендира разноски .

Предявена е насрещна е искова молба от „к „ЕАД срещу ищцата В. И. с цена на иска 3900 лева и законна лихва . Отправят изрично волеизявление, с което обявяват вземанията по Договор за потребителски кредит № xxxxxxxxxxxx г. за предсрочно изискуеми поради непогасяването на 6 (шест) или повече погасителни вноски съгласно чл. 3.1, раздел X „Забава.

В насрещната искова молба се твърди ,че ищцата В. И. на 21.12.2020г е кандидатствала да отпускане на потребителски кредит от „к „АД и е попълнила заявление за отпускане на потребителски кредит от разстояние Въз основа на сключеният договор е представил на ищцата заем от 4000лв., при лихвен процент по кредита 23,60%, ГПР 26,33% Ищцата по главния иск е следвало да върне сумата по договора на 24 месечни вноски от по 210,69 лева , като заемната сума е усвоена от нея. В. И. е заплатила само една вноска от 100лева на 11.06.2021г. по процесния договор за потребителски кредит №xxxxxxxxxxxг. , като до момента на подаване на насрещния иск 16.02.2022г. били падежирани 12 вноски съгласно погасителния план в приложение №1.

С исковата молба отново ищецът по насрещния иск отправя и изрично волеизявление към В. Т. И. , с което обявява вземанети си по договор № 23255848/21.12.2020г за предсрочно изискуеми поради непогасяване на шест или по-вече погасителни вноски съгласно чл.3.1., раздел X „забава .Предсрочна изискуемост“.

Моли съдът да осъди В. Т. И. да заплати на "К" ЕАД сумата от 3900лева , представляваща предсрочна изискуема главница ,дължима на основание Догоовр за потребителски кредит №xxxxxxxxxxxг в едно със законната лихва върху главницата от датата на предявяване на исковата претенция. В условията на евентуалност моли да бъде осъдена В. И. да заплати сумата от 3900 лева представляваща чистата стойност на кредита на осн. чл.23 от ЗПК в едно със законната лихва върху главницата от датата на предявяване на исковата претенция до окончателно изплащане на сумата. Претендира разноски.

В законово установеният срок е постъпил отговор от ищеца по главния иск В. И. , чрез процесуалния и представител , в който моли съда да отхвърли претендираните от "к" ЕАД искиви претенции, като неоснователни и недоказани.Претендира разноски.Твърди , че счита ,че ищцата не е дала повод да се предяви насрещна искова молба от ответната страна но делото. Ищцата била във финансово затруднение, изтеглила е над 15 бързи кредита,

който поради липсата на финансови средства не успява да погасява, като това обстоятелство многократно е заявявано на ответната страна, при непрестанните от тяхна страна телефонни обаждания за заплащане на дължимите вноски. Ищцата е желала да и се даде отсрочка, за да опита да покрие вноските си, но такава и е отказана. В тази връзка подзащитната ми не е дала повод да се предяви насрещна искова молба от ответната страна по делото. В случай, че съда уважи насрещните искиви претенции, моли да на основание чл.421 от ГПК да се разсрочи изпълнението на търсената сума от 3900 лева на 36 месечни вноски по 108.33 лева.

Съдът след като се запозна с изложените в исковата молба и насрещната искова молба фактически твърдения, след като съобрази доводите на страните и след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност при спазване разпоредбата на чл.235 от ГПК прие за установено следното от фактическа страна:

По първоначалната искова претенция :

Не се спори между страните, а и от представените по делото доказателства се установява, че на 21.12.2020 год. между "К" АД и В. Т. И. от гр. Я. , е сключен договор за потребителски кредит № xxxxxxxxxxxx , по силата на който "К" АД се задължава да предостави на В. И. потребителски кредит, в размер на 4000 лв. и при условия посочени в договора, след одобряване на подаденото от кредитополучателя заявление, а именно : Крайния срок на договора е 10.01.2023г., срока на договора е 24 месечни вноски , размер на погасителна вноска 210,69лв , лихвен процент по кредита 23,60%,ГПР 26,33%, като общия размер на сумата , която следва да се върне е 5056,56лв. Договора е обявен за предсрочно изискуем с връчването на насрещния иск.

В чл. 4, ал. 1 от Договор за потребителски кредит №xxxxxxxxxxx /л.41/ е предвидено ,че кредитополучателя ще представи обезпечение на кредита , а именно банкова гаранция съгласно ОУ в срок от 10 дни от подаване на заявлението или да сключи договор за поръчителство с одобрен от к юридическо лице в срок от 48 часа от подаване на заявлението . Подписан е договор за поръчителство от същата дата 21.12.2020г. между „А“ЕООД и В. И. съобразно който в чл.1 ал.2 е уговорено ,че за поемане на задължението за поръчителство потребителя дължи възнаграждение на поръчителя. Като видно от приложение №1 към договора за предоставяне на поръчителство възнаграждението е в размер на 174лв за периода на действие на договора за кредит.Договорът за кредит видно от прилоение №1 към договор за потребителски кредит № xxxxxxxxxxxx и приложение №1/към договор за предоставяне на поръчителство е 24 вноски –първата е на 10.02.2021 , а последната на 01.10.2023г. , тоест за 24 месеца се дължи по договор за поръчителство сумата от 4176 лв.

При извършване на преценка на действителността за договора за кредит съдът е обвързан от посочените от ищеца основания , доколкото нормите са от императивен характер и за тях съдът следи служебно. Ето защо следва да се извърши цялостна проверка относно основанията на сключения договор , която проверка се обхваща от пределите на чл.22 ЗПК. Съгласно посочената разпоредба , когато не са спазени изискванията на чл.10 ал.1 , чл.11ал.1, т.7-12, и чл.20 ал.2 и чл.12 ял.1.т.7-9 от ЗПК договорът за потребителски кредит е недействителен. Видно от предоставеният Стандартен Европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителските кредити , кредиторът е предоставил преддоговорна информация , в която са посочени преддоговорна информация , в която са посочени основните параметри и условия по кредита , вкл. Разходите.В следствие договора е сключен отдалечено при условията на ЗПФУР , поради което съдът намира ,че е изпълнена изискуемата форма за траен носител по чл.10,ал.1 от ЗПК.Сключения договор съдържа посочване на общия размер на кредита /т.3 приложение 1,л.42/, фиксиран лихвен процент /т.7 от приложение №1/, ГПР /т.8 ,приложение №1 към договора и т.11 , към раздел седми от ОУ/, погасителен план и условията на плащане ,вкл. И условия за предсрочно погасяване на задълженията /т.10, приложение 1 и т.4.3 от раздел осми към ОУ / , регламентирано право за отказ от договора /чл.8 от договора , т.4.2 към раздел осми към

ОУ/.

Относно наведените твърдения на ищцата ,че не е спазено законовото изискване за правилния размер на ГРП /годишен процент на разходите /, съдът намира следното : чл.11 ал.1 т.10 ЗПК договърът за потребителски кредит трябва да съдържа годишен процент на разходите по кредита и общата сума дължима от потребителя , изчислена към момента на сключване на договора за кредит , като се посочат взетите предвид допуснатия използвани при изчисления на ГРП по определения в приложение №1 начин . Съгласно чл.19 ал.1 от ЗПК годишния процент на разходите изразява общите разходи по кредита , за потребителя настъпили или бъдещи /лихви , др. Преки или косвени разходи ,комисионни възнаграждения от всякакъв вид ,в т.ч. дължими на посредниците при сключване на договора / , изразени като годишен процент на предоставеният кредит .В чл.4 от договора е посочено ,че усвояване на сумата предмет на кредита е обусловено от предоставяне на поръчителство от одобрено от “к“ЕАД юридическо лице, в следствие на което в следствие между ищцата и „А“ЕООД е сключен договор за предоставяне на поръчителство срещу уговорено възнаграждение, което е 174 лв. месечно.

Видно от представения от „А“ЕООД , приложение №1 към договора за предоставяне на поръчителство раздел II,т.1 , възнаграждението на поръчителя е 174лв. на месец за периода на действие на договора за кредит , а съобразно р-л III възнаграждението се дължи на падежа на съответното плащане по кредита съгласно погасителния план. При служебно направена справка в търговския регистър по партида на кредитора и поръчителя се установява ,че същите са свързани дружества /едноличен собственик на капитала на „А“ЕООД е именно "К"ЕАД/, което е индигия за знание у кредитора на допълнителни такси по договор под формата на уговорено възмезно поръчителство още към момента на сключването му.Ето защо съдът намира ,че компонентът възнаграждение за поръчителя от договора за поръчителство в размер на 174лв месечно за периода на договора в приложение №1 към договор за поръчителство от 21.12.2020г. /л.61-64/ следва да се включи към ГРП по кредита , тъй като се обхваща от легалната дефиниция по пар.1 т.1 ДР на ЗПК за общ разход , съобразно която „общ разход по кредита за потребителя“ са вс. разходи по кредита , вкл. Лихви , комисионни, такси ,възнаграждения за кредитни посредници , и всички др. видове разходи , пряко свързани с договора за потребителски кредит , които са известни на кредитора и които потребителя трябва да заплати , вкл. и възнаграждението за поръчителя.Поради което съдът приема ,че на кредитора е било известно задължението на ищцата да заплаща услугата по предоставеното поръчителство , тъй като това е определено за условие за отпускане и усвояване на кредита . Доколкото в посоченият случай в уговорения ГРП не са включени всички действителни разходи , то съдът намира ,че е налице противоречие в императивната разпоредба на чл.11 ал.1 ,т.10 от ЗПК . Поради което чл.4 ал.1 от Договорът за потребителски кредит № xxxxxxxxxxxx от 20.12.2020 г. е недействителна на осн. чл. 21 ЗПК. По отношение за прогласяване на нищожност на сключения с ответника „А“ ЕООД договор за предоставяне на поръчителство съдът намира следното: При обезпечаването на кредита с поръчителство обаче длъжникът е ограничен от изискването на чл.4 на Договора за потребителски кредит в правото си да избира кой да бъде поръчител по кредита му и че това може да бъде само предварително одобрено от кредитора юридическо лице. Едностранно от кредитора като възможни поръчители са елиминирани физическите лица, което пряко ограничава правата и възможностите на потребителя да обезпечи задължението си по начин, избран от самия него. Предварително наложената идентификация от кредитора кой може да бъде поръчител по отпуснати от него кредити като обезпечение, не отчита интереса на потребителя, а само този на кредитодателя, което води до неравнопоставеност в правата и задълженията на страните. В случая правата на потребителя не са защитени, защото той няма свободата и неограничената възможност да избере такъв поръчител,чрез който може успешно да обезпечи задължението си към кредитора и да си учреди с него безплатно поръчителство, доколкото в конкретния договор за предоставяне на поръчителство, поръчителстването е платено от потребителя на поръчителя „А“ ЕООД с възнаграждение, което е в

размер на 174лв месечно за срока на кредита . Посоченият от "К" АД поръчител „А“ ЕООД е финансова институция, вписана в Регистъра на финансовите институции по чл.3, ал.1 от ЗКИ при БНБ- с право да извършва гаранционни сделки като основна дейност и като се посочи по-горе е свързано с кредитора лице. От анализът на доказателствата и клаузите на сключените между страните договори се налага изводът, че потребителят не е имал право на избор на поръчител и възможност за индивидуално договаряне, особено като се има в предвид, че едноличен собственик на капитала на дружеството-заявител е кредиторът на длъжника по договора за кредит, поради което юридическото лице-поръчител /което е предварително одобрено от кредитора/ се явява и свързано с него лице. Това води до значително неравновесие на правата на потребителя и търговеца и не отговаря на изискването за добросъвестност, като лишава длъжника от право на избор и от възможност за индивидуално договаряне. Нещо повече, правните последици от непредставяне на обезпечение, при положение, че потребителят иска такова, води като последица непораждане на действие на договора за потребителски кредит /чл.4 ал.2/. Потакъв начин, без сключването на договора за предоставяне на поръчителството бъде постановено като условие за сключването на договора за кредит, потребителя се принуждава да го сключи, ако иска да получи заем , което прави клаузата неравноправна.

В допълнение, в чл. 5 от Общите условия, Раздел IV. “Оценка на кредитоспособността на кредитополучателя и одобряване на заявлението“, е предвидено право на кредитора без да се мотивира да отхвърли заявлението, което поставя в неравностойно положение потребителя и нарушава правото му да кандидатства и да получи искания кредит дори и след представяне на обезпечение. Ето защо съдът счита, сключения Договор за предоставяне на поръчителство между В. Т. И. и втория ответник „А“ ЕООД е сключен в противоречие с добрите нрави и е нищожен.

По тези съображения, съдът счита, предявените от В. Т. И. против "К" АД и „А“ ЕООД евентуано обективно съединени искове с правно основание чл.26 ал.1 пр.3 от ЗЗД, и при неспазване на нормите на чл. 143, ал.1 и чл.146 ал.1 от ЗЗП са основателни , поради което следва да се ОБЯВИ КЛАУЗАТА НА чл.4 ал.1 от договор за потребителски кредит № xxxxxxxxxxxx / 21.12.2020г. сключен между "К" АД и В. Т. И. и Договор за предоставяне на поръчителство от 21.12.2020г сключен меду В. Т. И. "А" ЕООД, са нищожни на основание чл.26 ал.1 пр.3 от ЗЗД, и при неспазване на нормите на чл. 143, ал.1 и чл.146 ал.1 от ЗЗП .

По насрещния иск предявен от “к „ ЕАД против В. Т. И. , видно с исковата молба се отправя изрично волеизявление, с което обявяват вземанията по Договор за потребителски кредит № xxxxxxxxxxxx г. за предсрочно изискуеми поради непогасяването на 6 (шест) или повече погасителни вноски съгласно чл. 3.1, раздел X „Забава. Предсрочна изискуемост" от ОУ към договора. Съгласно чл. 5, раздел X „Забава“. Отговорът на исковата молба и насрещния иск са връчени на упълномощения представител на ответницата В. И.нва . Трайна е съдебната практика, че в хипотезата на обективизирано в исковата молба волеизявление на кредитора за обявяване на предсрочна изискуемост, следва да се приеме, че с връчването на препис от исковата молба на длъжника, в случая същото е връчено чрез упълномощения му представител и това волеизявление стига до него, т.е. това е и моментът на настъпване на предсрочната изискуемост /решение №139/05.11.2014г. по т.д. № 57/2012г. на ВКС, I т.о.; решение №114/07.09.2016г. по т.д. №362/2015г. на ВКС, II т.о. и др./Видно , че волеизявлението е стигнало до В. И. , тъй като нейният упълномощен представител е получил книгата и е подал писмен отговор.В отговора се оспорва исковата претенция , като се признава ,че В. И. е изтеглила 15 бързи кредита , които поради липса на финансови средства не успява да погасява и е отказано да и се даде отсрочка за да се опита да ги погаси. Предвид горното моли на основание чл.241 от ГПК съдът да разсрочи изпълнението на сумата от 39 000лв на 36 месечни вноски по 108, 33лева .

Съгласно разпоредбата на чл.23 ЗПК, „когато договорът за потребителски кредит е обявен за недействителен, потребителят връща само чистата стойност на кредитите, но не дължи лихва и други разходи по кредита“. В случая е обявена за недействителна само клаузата на чл.4ал.1 от договор за потребителски кредит № xxxxxxxxxxxxг., и договорът за

поръчителство . По делото "К"ЕАД е признал в насрещния иск ,че В. И. е заплатила по кредита само една сума от 100 лв , сумата по кредита е 4000лв видно от договор № xxxxxxxxxxxx и приложение №1 към него , тоест чистата сума която се дължи от В. И. без лихвите , както се претендира е 3900лева за , която сума искът следва да се уважи в едно със законната лихва от датата на подаване на насрещния иск 16.02.2022г.

По направеното от В. Т. И. искане в отговора на насрещния иск по чл.241 от ГПК , съобразно който при постановяване на решението съдът може да отсрочи или да разсрочи неговото изпълнение с оглед имотното състояние на страната или на други обстоятелства.

В случая не са представени никакви доказателства от В. И. с оглед имотното състояние или други обстоятелства обуславящи разсрочване на вземането , а само се твърди ,че била изтеглила 15 бързи кредита , които не можела да обслужва , поради което тази и претенция следва да се остави без уважение.

За настоящото производство следва да се присъди и адвокатско възнаграждение в полза на процесуалния представител на ищцата - адв. Д. В. М. от АК П , със съдебен адрес гр. П , ул. „Пешерско шосе “№81ет.3,ап.Б , същия и е предоставил безплатно правна помощ на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА за защита в настоящото производство, което се установява от приложения на л. 11 договор за правна помощ и съдействие. На основание чл. 38, ал. 2 ЗА, вр. с чл. 7. ал. 2, т. 1 и т.2 от Наредба № 1 от 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на адв. М. следва да се присъди сумата съобразена с претенцията , касаеща поръчителството, която е в размер на 4176лв . Като за първия обективно съединен иск му се дължи сума в размер 522,32 лв. - иска , с който е обявена клаузата на чл.4 ал.1 от договора за кредит за недействителна и и сумата 522,32лв. по втория обективно съединен иск за обявяване на договора за поръчителство за нищожен или общо 1044,64 лв. адвокатско възнаграждение ,което двамата ответника предвид ,че са свързани лица следва да заплатят солидарно . Само за яснота следва да се отбележи, че съгласно трайната съдебна практика на ВКС, нито адвоката, оказващ безплатна правна помощ, нито страната, на която тя е предоставена, следва да доказват наличието на основанията, а именно, че лицето на което се оказва помощта попада в една от изброените в чл. 38, ал.1 ЗА категории лица. Достатъчно е да се представи договорът за правна помощ, защото писмената форма е един от способите за доказването му, и в него да е отбелязано, че помощта се оказва безплатно при условията на чл.38 ЗА, какъвто е и настоящият случай, за да може съдът да присъди на адвоката на страната възнаграждение, когато изгубилата спора пред него насрещна страна е осъдена за разноси/ в т.см. Определение № 121 от 1.02.2016 г. на ВКС по гр. д. № 5525/2015 г., III г. о., ГК, Определение № 708 от 5.11.2015 г. на ВКС по ч. гр. д. № 4891/2015 г., IV г. о., ГК и др./. Следва да бъдат осъдени ответниците да заплатят солидарно и разноси по делото за ДТ в размер на 203 лв.

Ответното дружество "К" ЕАД в насрещния иск е претендирало разноси , които му се дължат както следва : за юрисконсултско възнаграждение , като съобразно чл.25 ал. 1 от наредба за заплащането на правната помощ , поради което следва да бъде осъдена В. И. да заплати за юрисконсултско възнаграждение сумата от 300лв , както и направените разноси за ДТ за насрещния иск в размер на 156лв.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на клаузата на чл.4 ал.1 от договор за потребителски кредит № xxxxxxxxxxxx / 21.12.2020г. сключен между В. Т. И. ЕГН ***** от гр. Я. , обл. Л , ж.к. xxxxxxxxxxxx и “к“ЕАД,ЕИКxxxxxxxxxx, седалище и адрес на управление xxxxxxxxxxxx представлявано от С. Р. Я. и Договор от 21.12.2020г. за предоставяне на поръчителство сключен с "А" ЕООД ,ЕИК xxxxxxxxxxxx, седалище и адрес

на управление xxxxxxxxxxxx представлявано от И. М. Ш. и В. Т. И. ЕГН ***** от гр. Я. , обл. Л „ж.к. xxxxxxxxxxxx, са нищожни на основание чл.26 ал.1 пр.3 от ЗЗД, и при неспазване на нормите на чл. 143, ал.1 и чл.146 ал.1 от ЗЗП .

ОСЪЖДА “к“ЕАД,ЕИКxxxxxxxxxx, седалище и адрес на управление xxxxxxxxxxxx представлявано от С. Р. Я. и "А" ЕООД ,ЕИК xxxxxxxxxxxx, седалище и адрес на управление xxxxxxxxxxxx представлявано от И. М. Ш. да заплатят солидарно на адв. Д. В. М. от А.К. П , със съдебен адрес гр. П ,ул. xxxxxxxxxxxx сумата **1044,64 лв.** представляваща дължимо адвокатско възнаграждение за оказаната на В. Т. И. ЕГН ***** от гр. Я. , обл. Л „ж.к. xxxxxxxxxxxx безплатна адвокатска помощ по настоящото производство.

ОСЪЖДА “к“ЕАД,ЕИКxxxxxxxxxx, седалище и адрес на управление xxxxxxxxxxxx представлявано от С. Р. Я. и "А" ЕООД ,ЕИК xxxxxxxxxxxx, седалище и адрес на управление xxxxxxxxxxxx представлявано от И. М. Ш. да заплатят на на В. Т. И. ЕГН ***** от гр. Я. , обл. Л „ж.к. xxxxxxxxxxxx сумата от **203 лв** разноски за държавна такса .

ОСЪЖДА В. Т. И. ЕГН ***** от гр. Я. , обл. Л „ж.к. xxxxxxxxxxxx да заплати на к“ЕАД,ЕИКxxxxxxxxxx, седалище и адрес на управление xxxxxxxxxxxx представлявано от С. Р. Я. сумата от **3900 лева** главница в едно със законната лихва от 16.02.2022г. по договор за потребителски кредит № xxxxxxxxxxxx / 21.12.2020г.

ОСЪЖДА В. Т. И. ЕГН ***** от гр. Я. , обл. Л „ж.к. xxxxxxxxxxxx да заплати на к“ЕАД,ЕИКxxxxxxxxxx, седалище и адрес на управление xxxxxxxxxxxx представлявано от С. Р. Я. сумата от **300 лева** за юрисконсултско възнаграждение и **156 лева** за държавна такса по настоящото производство .

БАНКОВА СМЕТКА на "К"ЕАД : **IBAN: BG86STSA 9300 0021 8677 74 , BIC: STSABGSF** при банка ДСК АД

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на В. Т. И. ЕГН ***** от гр. Я. , обл. Л „ж.к. xxxxxxxxxxxx по чл.241 от ГПК съдът да разсрочи изпълнението на сумата от 3900лв на 36 месечни вноски по 108, 33 лева.

Решението е подлежи на обжалване с въззивна жалба пред О.С.-Л в двуседмичен срок от връчването му на страните, а в частта в която е оставено без уважение искането по чл.241 от ГПК същото има характер на определение и подлежи на обжалване в 7 дневен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Тетевен: _____